

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 151.479 van 21 november 2005
in de zaken A. 99.820/IX-2701
111.592/IX-3093.**

In zake : I. 1. de NV DE WEER,
 2. Sofie CREPEL,
 II. de NV ALSEMPHARMA,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat H. DEMEESTER,
 kantoor houdende te GENT,
 Kortrijksesteenweg 535

tegen :

I. + II.
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. BOGAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kunstlaan 44, bus 8.

tussenkommende partij :

I. + II.
Annick VAN DIONANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. BUEKENS ,
kantoor houdende te ZELLIK,
Noorderlaan 30.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV DE WEER en Sofie
CREPEL op 27 januari 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen
van het besluit genomen op 5 mei 2000 door de minister van Volksgezondheid
waarbij aan Annick VAN DIONANT een vergunning wordt verleend voor het

openen van een voor het publiek opengestelde apotheek te Beersel (Dworp), Alsebergsesteenweg nr. 236, thans nr. 462;

Gezien het verzoekschrift dat de NV ALSEMPHARMA op 15 oktober 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het voornoemde besluit van 5 mei 2000 van de minister van Volksgezondheid;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 11 mei 2001 in de zaak A. 99.820/IX-2701;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 3 januari 2002 in de zaak A. 111.592/IX-3093;

Gelet op de beschikkingen van 15 mei 2001 en van 7 februari 2002 die de tussenkomsten van Annick VAN DIONANT toelaten;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaak A. 99.820/IX-2701;

Gezien de “memorie van antwoord” en de memorie van wederantwoord in de zaak A. 111.592/IX-3093;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd G. JACOBS;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2004 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2004 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 19 september 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 oktober 2005;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LAHLALI, die loco advocaat H. DEMEESTER, verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat D. VAN PASSEL, die loco advocaat P. BOGAERT, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd G. JACOBS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 5 november 1990 dient Annick VAN DIONANT een aanvraag in om een vergunning te krijgen voor het openen van een voor het publiek opengestelde apotheek te Beersel (Dworp), Alsebergsesteenweg nr. 236, nadien administratief gewijzigd in nr. 462 .

1.2. Nadat de aanvraag, overeenkomstig artikel 6, § 1 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken ter kennis is gebracht van

de eigenaars van de bestaande apotheken uit de omgeving, formuleren de apothekers DEWAET en DEVILLE hun bezwaren.

1.3. Alle ingewonnen adviezen zijn ongunstig met dien verstande dat de provinciegouverneur geen advies heeft uitgebracht.

1.4. De conclusie in het verslag van de hoofdinspecteur-directeur van de algemene farmaceutische inspectie van 11 januari 1993 luidt eveneens ongunstig, aangezien niet is aangetoond dat de geplande apotheek de behoefte zou dekken van 2.500 inwoners.

1.5. Ingevolge de zittingsnota van de vestigingscommissie van 18 februari 1993 brengt de farmaceutische inspectie op 14 april 1993 een bijkomend advies uit over de neergelegde stukken en conclusies, waarbij het eerder uitgebrachte ongunstig advies wordt bevestigd.

1.6. Op 27 december 1993 beveelt de vestigingscommissie in een tussentijds advies bijkomende onderzoeksmaatregelen.

Dit advies luidt als volgt :

“De fusiegemeente Beersel is ontstaan uit de fusie van de vroegere deelgemeenten Beersel, Huizingen, Dworp, Alseberg en Lot en telde op 1 januari 1992 volgens het getuigschrift van de burgemeester van Beersel 22.312 inwoners alsook 7 apotheken waarvan 5 met een voltijdse adjunct-apotheker, onderverdeeld als volgt :

Beersel met 4.960 inwoners en 2 apotheken waarvan 1 met adjunct.

Huizingen met 2.857 inwoners en 1 apotheek waarvan 1 met adjunct 1.

Dworp met 5.132 inwoners en 1 apotheek.

Alseberg met 5.274 inwoners en 2 apotheken waarvan 2 met adjunct.

Lot met 4.089 inwoners en 1 apotheek adjunct.

* *

*

De geplande apotheek zou liggen in de deelgemeente Dworp op een afstand van ongeveer 1 km tot de dichtstbijgelegen apotheek van Dworp.

Op grond van dit bevolkingsbestand en gelet op de aanwezigheid van voltijdse adjunct-apothekers is op demografisch vlak, overeenkomstig art. 1, § 2 van voornoemd K.B., de oprichting van een bijkomende officina principieel uitgesloten. Aanvraagster steunt echter haar aanvraag op de

afwijkingsbepalingen van art. 1, § 3 van het K.B. waar zij stelt dat, gelegen op een afstand van ongeveer 1 km, de geplande apotheek in de behoeften van 2.500 inwoners zou voorzien.

Op grond van een socio-economische studie die op haar verzoek werd opgemaakt, meent aanvraagster zich te mogen beroepen op 1.759 inwoners van Beersel en meer bepaald inwoners van de deelgemeenten Dworp en Alsemberg op 1.101 inwoners van Braine-l'Alleud en op 774 inwoners van St.-Genesius-Rode hetzij samen op 3.574 inwoners.

Zij rekent daarenboven op een bevolkingsaangroei ingevolge toegekende verkavelingsvergunningen en op de oprichting van een woonwijk gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de vestigingsplaats van de geplande officina.

Lijsten van straten met aantal inwoners die door de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand echt verklaard werden, worden door aanvraagster neergelegd.

Na onderzoek van het dossier meent de Commissie vooraf te moeten doen opmerken dat :

- 1) op het neergelegd plan van de gemeente Beersel de vestigingsplaats van de aangevraagde officina alsook van de omliggende apotheken van Beersel niet of niet duidelijk is aangeduid.
- 2) waar aanvraagster zich beroept op inbrengen van de aanpalende gemeenten van St.-Genesius-Rode en van Braine-l'Alleud en straten met aantal inwoners opgeeft die op de aangevraagde vestiging zouden aangewezen zijn, geen enkel plan of kaart van deze gemeenten overgelegd wordt waaruit de juiste ligging van bedoelde straten ten opzichte van de aangevraagde vestiging blijkt.

Vooraleer advies te verlenen meent de Commissie dat een duidelijke en overzichtelijke omschrijving van de invloedssfeer die aanvraagster zich toe-eigent in kaart dient te worden gebracht ten einde aan de Commissie toe te laten zich te vergewissen in welke mate de inwoners waarop aanvraagster zich beroept op de nieuwe vestiging zouden aangewezen zijn rekening houdend met de invloedssfeer van de omliggende apotheken.

Een aanvullend onderzoek dringt zich aldus op.

(...)

Nodigt de Farmaceutische Inspectie uit :

A. Een duidelijke en overzichtelijke omschrijving van de invloedssfeer die aanvraagster zich toe eigent in kaart te brengen en nl.

- 1) op de neergelegde kaart van de gemeente Beersel de vestigingsplaats van de aangevraagde apotheek en van de omliggende officina's duidelijk aan te duiden met de vermelding van de titularis van de officina alsook de ruimte af te bakenen waarop aanvraagster aanspraak maakt.
- 2) plannen op schaal der gemeenten Sint-Genesius-Rode en Braine-l'Alleud voor te leggen waar de ruimte is omschreven die aanvraagster zich toe-eigent ten einde aan de Commissie toe te laten de juiste ligging van de opgegeven straten vast te stellen ten opzichte van de vestigingsplaats van de nieuwe officina en aldus te kunnen nagaan of de aldus beschreven invloedssfeer niet interfereert met de invloedssfeer van de omliggende officina's.

B. Ten slotte van haar bevindingen en besluiten een verslag neer te leggen en een beredeneerd advies uit te brengen ten einde aan aanvrager toe te laten opnieuw te concluderen en te pleiten en aan de Commissie ten gronde te adviseren.

Stelt intussen de verdere behandeling van de aanvraag onbepaald uit”.

1.7. Op 18 maart 1994 legt de farmaceutische inspecteur een aanvullend verslag neer waarin hij het eerder uitgebracht ongunstig advies handhaaft. Dat verslag luidt onder meer als volgt :

“Gelet op het advies van de Vestigingscommissie dd. 27/12/93 meen ik dat de Vestigingscommissie blijkbaar niet beschikte over de door aanvrager neergelegde kaart waarop de omliggende officina's evenals de door haar vooropgestelde invloedssfeer weergegeven zijn. Deze kaart werd opnieuw door aanvrager neergelegd. Ik handhaaf mijn conclusies van 14/4/93, deze waren gebaseerd op de toen neergelegde stukken en kaarten, met name :

1) Inwoners boven de Alsebergse Steenweg/Steenweg naar Halle :

- rekening houdend met de aantrekkingskracht van Dworp-Centrum en de slechte staat van de wegen die naar de gevraagde vestiging leiden (Steenput is een onverharde, onverlichte éévaksweg, Sint-Laurensborreweg en Steenblokweg zijn eveneens éévakswegen) zullen de inwoners van de volgende straten : Dikke Meerweg, Duivelsborreweg, Jozef Deneyerstraat, Wolfpoortstraat, Herisemweg zich eerder naar apotheek Dewaet begeven.

- De hoger gelegen straten (bovenste gedeelte Wolfpoortstraat, Fr. De Greefstraat, Klaverenweg, J.B. Woutersstraat, ...) zijn gericht op het Winderickxplein (gemakkelijke verbinding via J.B. Vandenboschstraat i.p.v. via moeilijk berijdbare wegen naar de gevraagde vestiging)

2) Inwoners onder de Alsebergse Steenweg/Steenweg naar Halle :

- Wat de inwoners van de straten Drève des pins, Avenue des Bouleaux, ... betreft, deze kunnen niet anders dan via de apotheek Vercruysse de gevraagde vestiging bereiken. Evenmin zullen de inwoners van de straten gelegen in de omgeving van de Avenue des Muguets zich via kronkelwegen naar de gevraagde vestiging begeven als ze gemakkelijk en korter zich kunnen begeven naar het centrum van Alseberg, waar zoals aanvrager zelf stelt het Winderickxplein een grote aantrekkingskracht heeft. In dit verband wens ik te verwijzen naar de twee adviezen van de Vestigingscommissie inzake een vroegere aanvraag (1749/G/82 en 1749/G/82bis) op de Steenweg naar Halle, Dworp (adviezen dd. 13/1/86 en 7/5/90) waarin dit standpunt bevestigd wordt. De invloedssfeer onder de Alsebergse Steenweg beperkt zich tot de opgegeven straten van Dworp en eventueel de helft van de inwoners van de wijk Zevenbronnen, die zich gedeeltelijk naar de gevraagde vestiging zouden begeven en gedeeltelijk naar het Winderickxplein”.

1.8. Op 18 augustus 1994 brengt de vestigingscommissie een ongunstig advies over de vergunningsaanvraag. Het advies luidt onder meer als volgt :

“De voorgenomen vestiging ligt tussen enerzijds de op ongeveer 1 km dichtstbijgelegen apotheek Dewaet in Dworp en anderzijds de op 2 km 4 gelegen apotheek Vercruysse in Alseberg.

De apotheek Dewaet in Dworp ligt in het centrum van de gemeente aan de Alsebergsesteenweg-Steenweg naar Halle terwijl de zetel van apotheek Vercruysse gelegen is in Alseberg in de nabijheid van het dorpscentrum aan het Winderickxplein, dichtbij de Alsebergsesteenweg.

Deze steenweg is een drukke verbindingsweg naar Halle met snel en doorgaand verkeer die beide deelgemeenten doorkruist. Het betreft 2 duidelijk gescheiden woonkernen met een zekere uitstraling.

Daarentegen kan de vestigingsplaats van de aangevraagde inplanting niet beschouwd worden als zijnde gelegen in een afgelegen woonkern zodat haar uitstralingskracht zou beperkt blijven tot de inwoners van de straten van haar onmiddellijke omgeving.

Afgezien van de uitstraling die van Dworp en Alseberg uitgaat als kleine voorzieningscentra, moet voor de inwoners wonende boven de Alsebergsesteenweg-Steenweg naar Halle rekening gehouden worden met de slechte staat van de wegen die naar de nieuwe vestiging leiden zodat deze inwoners eerder op de apotheek van Dworp aangewezen zijn. Verder zijn de hoger gelegen straten (richting Alseberg) aangewezen op het Winderickxplein in Alseberg dat een belangrijke centrum uitmaakt met grote, aantrekkingskracht waar apotheek Vercruysse gelegen is en dat via de Vandenbosschestraat gemakkelijk te bereiken is. Dit centrum ligt daarenboven in de nabijheid van de Alsebergsesteenweg.

Wat de inwoners betreft wonende onder de Alsebergsesteenweg-Steenweg naar Halle zijn enkel de door aanvrager opgegeven straten gelegen buiten de dorpskom van Dworp alsook een deel van de wijk Zevenbronnen meer gericht naar de nieuwe vestiging.

De inwoners van straten van de omliggende gemeenten Sint-Genesius-Rode en Braine l'Alleud waarop aanvrager eveneens beroep doet kunnen zich korter en gemakkelijker bevoorraden in de apotheek Vercruysse in Alseberg gelegen aan het Winderickxplein dat via de Alsebergsesteenweg en de Steenweg naar Eigenbrakel bereikbaar is.

Op grond van deze overwegingen kan afgeleid worden dat indien de aanvrager aan de afstandsvoorwaarde van ongeveer 1 km voldoet, het wettelijk quorum van 2.500 inwoners niet bereikt wordt zodat de aanvrager niet steunt op de wet.

Er kan evenmin rekening gehouden worden met een potentiële bevolkingsaangroei ingevolge toegekende bouwvergunningen of woonuitbreidingsplannen die toekomstgericht zijn. De Commissie kan enkel rekening houden met actuele toestanden.

Alle uitgebrachte adviezen zijn onverdeeld ongunstig. De Commissie verwijst meer bepaald naar het gedetailleerd advies van de farmaceutisch inspecteur dd. 14 april 1994.

Ten slotte blijkt wel dat overeenkomstig art. 1 van het organiek besluit van 25 september 1974 de evenwichtige spreiding van de apotheken in streekverband en aldus de geneesmiddelenvoorziening voldoende verzekerd is zodat de oprichting van een bijkomende officina in de gegeven omstandigheden aanleiding zou geven tot overconcentratie”.

1.9. Op 18 oktober 1994 stelt aanvrager VAN DIONANT beroep in tegen het ongunstig advies van de vestigingscommissie. In essentie verwijt zij de vestigingscommissie subjectieve beschouwingen te laten prevaleren op de plaatselijke realiteit.

1.10. Ter zitting van 24 november 1999 van de commissie van beroep legt aanvrager conclusies en stukken neer waaronder een getuigschrift van de gemeente Beersel waarin de geactualiseerde bevolkingscijfers per deelgemeente staan vermeld.

1.11. Op 26 januari 2000 brengt de commissie van beroep het volgende gunstig advies uit :

“Overwegende dat appellante haar aanvraag steunt op de bepalingen van artikel 1, § 3, a van het Koninklijk Besluit van 25 september 1974, waarbij een vestiging van een officina kan toegekend worden wanneer de dichtsbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners;

Overwegende dat de geografische ligging van de gevestigde officina ten aanzien van de geplande officina sedert 18 augustus 1994, datum van de beslissing van de vestigingscommissie in november 1999 niet gewijzigd is;

Overwegende dat, zoals de vestigingscommissie in haar advies reeds heeft vastgesteld, de geplande vestiging beantwoordt aan de hoger vermelde criteria;

Overwegende dat de inwonersaantallen per 31 december 1991 voor de gemeenten (Groot)-Beersel 22.312 bedroeg en voor de (deel)-gemeente Dworp 5.132;

Overwegende dat de gemeente Dworp op zichzelf meer dan 2 maal 2.500 inwoners telt;

Overwegende dat de geplande officina door haar geografische ligging een invloedssfeer kan laten gelden op een deel van het inwoneraantal van de onmiddellijk aangrenzende en dichtbebouwde (deel)-gemeente Alsemberg en de gemeentes Sint-Genesius-Rode en Eigenbrakel ten belope van 3.574 inwoners;

Overwegende dat de door appellante aangebrachte bevolkingscijfers betreffende de invloedssfeer van de geplande officina, zoals omschreven in de

officieel bevestigde documenten qua bevolkingcijfers van de binnen de onmiddellijk aangrenzende gemeenten Alseberg, Sint-Genesius-Rode en Eigenbrakel, beantwoorden aan de sociale, economische, verkeerstechnische en geografische realiteit en de behoeften dekt van meer dan 2500 inwoners, zonder afbreuk te doen aan de invloedssfeer van de gevestigde officina;

Overwegende dat de geplande vestiging beantwoordt aan het gestelde bij artikel 1 § 3 a van het Koninklijk Besluit van 25 september 1974;

Gezien aanvraagster zich hierbij beroept op dwingende redenen en verwijst naar artikel 14 § 2 van het koninklijk besluit van 25 september 1974, gewijzigd zoals in aanhef vermeld;

Gezien de stukken neergelegd door aanvraagster ter staving van haar aanvraag, met name het stedenbouwkundig attest nr. 2 uitgaande van de Gemeente Beersel van 16 juni 2000 waarbij een vergunning wordt uitgereikt door de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams-Brabant, enkel voor de inplanting van een gebouw op het perceel aangeduid door aanvraagster;

Overwegende dat de aangevraagde wijziging geen invloed heeft op toegekende vestigingsvergunning, aangezien deze zich in dezelfde omgeving in dezelfde gemeente bevindt;

Overwegende dat de Commissie van Beroep oordeelt dat de nieuwe vestiging de spreiding van de apotheken in de gemeente verbetert;

Om deze redenen,
brengt een gunstig advies uit ten aanzien van de aanvraag van apotheker VAN DIONANT Annick ter wijziging van het oorspronkelijk toegekende vestigingsadvies van een officina, naar het perceel sectie D. Nr. 128/g2, gelegen langs de linkerkant van de Provincieweg Halle-Alseberg tussen de meetpunten 5K758 en 5K732 op het grondgebied van de deelgemeente Dworp”.

1.12. Op 5 mei 2000 verleent de minister van Volksgezondheid, verwijzend naar en zich aansluitend bij het advies van de commissie van beroep, de gevraagde vergunning.

1.13. Op 10 januari 2001 vraagt Annick VAN DIONANT met toepassing van artikel 14, § 2, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken een wijziging aan van het adres van de vergunning van de Alsebergsesteenweg 462 te Dworp naar een perceel bouwgrond gelegen “Alsebergsesteenweg tussen de huizen met nrs. 396 en 400 te Dworp”.

1.14. Op 13 november 2001 brengt de commissie van beroep een gunstig advies uit ten aanzien van de vraag tot adreswijziging.

1.15. Op 8 januari 2002 besluit de bevoegde minister, met verwijzing naar het gunstig advies van de commissie van beroep, de gevraagde vergunning tot adreswijziging te verlenen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A.111.592/IX-3093.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in de zaak A. 111.592 opwerpt dat het beroep *ratione temporis* niet ontvankelijk is; dat zij het onwaarschijnlijk acht dat de betrokken verzoekster geen kennis had van de bestreden beslissing meer dan 60 dagen vóór het indienen van het verzoekschrift, wijl de vergunningsaanvraag van Annick VAN DIONANT in april 1991 werd genotificeerd aan verscheidene naburige apothekers, waaronder de apotheek NV APOTHEEK PHARMACIE VERCRUYSSSE, waarvan de bestuurders dezelfde zijn als die van de NV ALSEMPHARMA; dat het volgens de verwerende partij ook zeer onwaarschijnlijk lijkt dat de betrokkenen, gezien hun continue professionele aanwezigheid gedurende vele jaren tot op heden als apothekers in de gemeente Beersel-Alseberg, en op korte afstand van de goedgekeurde vestiging van Annick VAN DIONANT, niet eerder op de hoogte zouden zijn geweest van de bestreden beslissing; dat het de verwerende partij voorts opvalt dat verzoekster vermijdt uit te leggen hoe en wanneer zij kennis heeft genomen van de bestreden beslissing, in verband waarmee zij aanstipt dat de argumentatie, inclusief het uitvoerige cijfermateriaal van verzoekster, volledig overgenomen is uit het dossier G/A 99.820/IX-2701 en dat zij dezelfde raadsman heeft als de verzoeksters in dat ander dossier, waardoor men wellicht tracht via deze procedure een eventuele verwachte niet-ontvankelijkheid in het andere dossier te corrigeren, wat een oneigenlijk gebruik van het procesrecht inhoudt en wijst op een ongeoorloofd belang; dat de verwerende partij er ook nog op wijst dat, ook indien geen verplichting tot bekendmaking of betekening bestaat, de burger waakzaam dient te zijn, dat op hem een plicht rust om te goeder trouw te handelen, wat onder meer inhoudt dat hij binnen een redelijke termijn moet proberen een voldoende inzicht te verwerven in een voor de rechter te bestrijden beslissing en dat indien hij zich niet naar redelijkheid

gedraagt, hij zich niet kan beklagen over schendingen van rechtsaanspraken die hij had kunnen voorkomen door zich wel zo te gedragen;

2.1.2. Overwegende dat de tussenkomen partij dit standpunt bijvalt, opmerkende dat ofschoon de beslissing tot het afleveren van de vergunning door de bevoegde minister dateert van 5 mei 2000, het beroep tot nietigverklaring slechts werd ingesteld op 17 -in feite :15- oktober 2001; dat ook zij vindt dat iedere belanghebbende de nodige waakzaamheid aan de dag moet leggen, zo niet zou hij naar eigen goeddunken het tijdstip kunnen uitstellen waarop hij de kennis zal opdoen vereist om een annulatieberoep in te stellen en dat integendeel verwacht wordt dat men onverwijld op informatie uitgaat; dat volgens haar de NV ALSEMPHARMA reeds sinds 14 juni 2001 op de hoogte was van de vergunning omdat op die datum een bijscholing van apothekers plaats had aan de Vrije Universiteit Brussel waarop de betrokken klager aanwezig was en hij ook uitleg en toelichting heeft gevraagd;

2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij repliceert dat de omstandigheid dat de aanvraag van Annick VAN DIONANT ergens in 1992 genotificeerd werd, zonder enige relevantie is omdat vanaf dat tijdstip verder geen enkele mededeling werd gedaan aan de omliggende apothekers die als het ware de opening dienen af te wachten van een vergunde officina om met zekerheid vast te stellen dat de vergunning werd afgeleverd; dat het secretariaat van de vestigingscommissie daaromtrent overigens geen enkele inlichting verstrekt; dat wat de kennisname van de vergunning zelf betreft, verzoekster betoogt dat al sinds 1992 sprake was van een apotheek en dat gerucht sindsdien regelmatig de ronde deed, dat sinds de overplaatsing van de officina NV DE WEER er trouwens sinds een tweetal jaren geen contact meer was tussen de betrokken officina's, namelijk NV ALSEMPHARMA en NV DE WEER en het slechts op het ogenblik was dat de geruchten bleken te bevestigen dat er daadwerkelijk een vergunning was toegekend, dat de afgevaardigd beheerder van de NV ALSEMPHARMA, op aanraden van de beheerder van de NV DE WEER, inderdaad de raadsman contacteerde en op zijn beurt een kopie kreeg van de vergunning;

2.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit niet diende te worden betekend aan de gevestigde apothekers noch diende te worden bekendgemaakt zodat de termijn om een beroep tot nietigverklaring in te stellen inging met de dag waarop de verzoekster er kennis heeft van gehad; dat de bewijslast omtrent het werkelijk kennis hebben van het bestreden besluit in beginsel rust op diegene die aanvoert dat verzoekster meer dan zestig dagen voor het indienen van het annulatieberoep van dat besluit kennis had;

2.2.2 Overwegende dat het feit dat verzoekster ervan op de hoogte was dat in 1992 een vestigingsvergunning was aangevraagd, uiteraard niet meebrengt dat zij wist dat die vergunning in 2000 ook daadwerkelijk was verleend; dat de verwerende en de tussenkommende partij in dat verband weliswaar terecht aanvoeren dat iedere belanghebbende de nodige waakzaamheid aan de dag moet leggen en onverwijld op informatie uitgaan, doch daarvoor eerst is vereist dat hij het bestaan kent van een beslissing, of uit bepaalde aanwijzingen redelijkerwijze kan afleiden dat een beslissing werd genomen, zoals in dezen, de feitelijke opening van een apotheek, bouwwerken, persartikels, aankondigingen; dat van eventuele belanghebbenden redelijkerwijze echter niet kan worden verwacht dat zij systematisch op informatie uitgaan alleen maar omdat zij weten dat een vergunning is aangevraagd, terwijl tussen het indienen van de aanvraag en een eventuele vergunning, zoals te dezen, vaak jaren verstrijken;

2.2.3 Overwegende dat voor zover het waar is dat, zoals de tussenkommende partij stelt, verzoekster reeds sedert 14 juni 2001 op de hoogte zou zijn geweest van de thans bestreden beslissing, ter gelegenheid van een bijscholing van apothekers - welke bewering overigens geen steun vindt in het dossier, noch ondersteund wordt door enig concreet gegeven en waarvoor zelfs geen begin van bewijs wordt geleverd - zulks ten hoogste kan worden opgevat als kennis van louter het bestaan van de bestreden beslissing, waarover verzoekster dan nog nadere informatie diende in te winnen, wat zij de omstandigheden in acht genomen binnen een redelijke termijn gedaan moet hebben, aangezien zij het onderhavige beroep reeds op 15 oktober 2001 heeft ingesteld; dat de exceptie niet opgaat;

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij als exceptie eveneens opwerpt dat uit het verzoekschrift niet kan blijken welk belang de NV ALSEMPHARMA heeft bij de nietigverklaring van het bestreden besluit, ofschoon artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat elke partij die doet blijken van een belang of benadeling een beroep tot nietigverklaring kan instellen;

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij terecht repliceert dat zij in 1992 in kennis is gesteld van de aanvraag en dan ook door de wet aangezien wordt als een belanghebbende; dat uit artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet volgt dat ieder verzoekschrift tot nietigverklaring een uiteenzetting omtrent het belang moet bevatten; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A.111.592/IX-3093.

3.1.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij de NV ALSEMPHARMA in een eerste middel gebrek aan motivering aanvoert; dat zij betoogt dat de vergunning 3.574 inwoners toewijst aan de toekomstige officina VAN DIONANT, zijnde gewoon het cijfer opgegeven door voornoemde aanvrager zonder enige afweging of toetsing aan de werkelijkheid of aan wat ook, dit ondanks het feit dat de inspectie met bijkomende opdrachten werd belast en tot een negatief besluit kwam, welk wettelijk voorzien gegeven evenmin werd weerlegd;

3.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het vergunningsbesluit uitdrukkelijk verwijst naar het duidelijk en uitdrukkelijk gemotiveerd gunstig advies van de commissie van beroep en dat de geciteerde cijfers aangevoerd door VAN DIONANT als voldoende “officieel bevestigd” werden beoordeeld; dat zij tevens opmerkt dat het middel heel vaag wordt geformuleerd;

3.1.1.3. Overwegende dat de tussenkomen partij van haar kant stelt dat de aanvrager voor de commissie, zowel in eerste aanleg als in beroep, een uitgebreid dossier heeft neergelegd met tal van stukken waarop nuttige controleerbare gegevens

voorkwamen, welke ter inzage waren, terwijl bovendien het advies van de commissie van beroep wel degelijk zeer precieze controleerbare gegevens en feitelijke elementen bevat, die tot de uiteindelijke beslissing hebben geleid; dat de commissie de feiten en elementen ter sprake gebracht en beoordeeld heeft die in het geldende koninklijk besluit als doorslaggevend zijn opgenomen voor het verlenen van de vergunning, zodat er geen sprake kan zijn van een "gebrek aan motivering", aangezien deze motivering expliciet blijkt uit het omstandig advies dat aan de bevoegde minister werd overgemaakt en dat er de minister toe heeft aangezet een vergunning af te leveren aan Annick VAN DIONANT;

3.1.1.4. Overwegende dat de verzoekende partij repliceert “dat de Commissie van Beroep en het advies dat door de Minister wordt bevestigd, met één zin motiveert, namelijk door te verwijzen naar de sociale, economische, verkeerstechnische en geografische gegevens (wat dat ook weze) en men in niets tegemoet komt aan de negatieve motivering van de Vestigingscommissie in eerste aanleg en het bijkomend nauwkeurig onderzoek van de Inspectie en dit in een verslag dat nochtans op eigen verzoek tot actualisatie vanwege de Beroepscommissie werd afgeleverd”; dat verzoekster ook stelt dat men steunde op een socio-economisch verslag daterend uit 1992 maar waarvan na 10 jaar nog niets gerealiseerd is en vooral op het voorbijgaande verkeer en dus niet op inwoners, dat voor die voorbijrijders de vestiging zeker nutteloos is want iets verder liggen de officina's van de NV ALSEMPHARMA en de NV DE WEER, dat de visu de toestand meer dan duidelijk is wanneer men zich de moeite zou getroosten de afstand Sint-Genesius-Rode - Dworp af te leggen en heel eenvoudig stil te houden op de vergunde vestigingsplaats, waar men het moet stellen met het zicht op een 20-tal verspreide huizen; dat het feit dat er garages zijn op de baan bewijst dat men inderdaad enkel kan rekenen op het doorgaand verkeer omdat die garages er zeker niet zijn voor de ± 1000 inwoners van Dworp die op de hellingen wonen; dat volgens verzoekster tenslotte, zo alle inwoners die zich op de hoogte gevestigd hebben wel verplicht zijn berijdbare wegen te volgen (want een publiek van voetgangers en fietsers zal nooit aangetrokken worden), zij ofwel in Dworp beneden komen ofwel

in Alseberg en daar onmiddellijk op de bestaande officina's kunnen terugvallen zonder deze te moeten voorbijrijden om de officina VAN DIONANT aan te doen;

3.1.1.5. Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie nog het volgende uiteenzet :

“Het verslag van de inspectie - inderdaad in eerste aanleg gegeven maar daarom toch niet waardeloos - verdwijnt in het niet en is plots van geen enkel belang meer nu men oordeelt dat de eenzijdige voorgestelde lijsten voorrang dienen te hebben (en het waarom is overigens niet aangeduid maar men stelt enkel vast dat VAN DIONANT volgens de eigen lijsten aan genoeg inwoners komt).

Indien het inderdaad zo is dat huidige concludante het woord ‘onredelijk’ niet heeft aangewend is het wel zo dat aangeduid werd dat de cijfers van VAN DIONANT totaal overtrokken zijn zodat de vraag naar het redelijke zelfs niet moet gesteld worden.

Het komt trouwens zeer eigenaardig voor - in het licht van wel vernietigde vergunningen door de Raad - dat men in deze zaak geen enkel cijfer aan geen enkele kritiek onderwerpt of toetst.

Meer nog, men vraagt zich af hoe in andere zaken men nog tot een vernietiging zou kunnen komen, nu de beslissingen van de kwestige Commissie van Beroep zich om zo te zeggen steeds beperken tot het vaststellen dat het criterium van de wettekst vervuld is op basis van de gegevens verstrekt door de verzoekende partij tot vestiging.

Aan huidige raadsman zijn genoegzaam zaken bekend alwaar men om zo te zeggen afmetingen doet van huis tot huis om na te gaan of het al dan niet in aanmerking komt als een potentieel huisgezin voor de nieuwe vestiging.

In deze zaak zou dit allerm minst nodig blijken en wordt bv. het negatief advies van de inspectie op verzoek van de eerste Commissie binnengebracht als het ware opgeslorpt door die algemene wettekst waaromtrent niets uitgeweid wordt.

Het verslag stelt alleen dat door het onderzoek van de Commissie van Beroep de zaak herbekeken is en anders bevonden is. En dat dus voldoende blijken.”;

3.1.2.1. Overwegende dat uit het advies van de commissie van beroep, waarnaar de bestreden beslissing verwijst en dat derhalve geacht moet worden de motieven van de bestreden beslissing te bevatten, blijkt dat de thans bestreden beslissing verleend werd op grond van het bepaalde in artikel 1, § 3, a, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken, luidens welk in afwijking van het bepaalde in § 2 van dat besluit, een bijkomende apotheek mag worden toegestaan indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt en

de geplande apotheek de behoeften dekt van 2.500 inwoners; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat aan de afstandsvereiste is voldaan, wat overigens niet wordt betwist; dat de betwisting het vervuld zijn van de tweede vereiste, namelijk de behoeftedekking van 2.500 inwoners betreft; dat het advies van de commissie van beroep in dat verband enkel overwoog dat het door de aanvraagster, in 1994, naar voren geschoven cijfer kon worden aangenomen en dat de aanvraag voldeed aan de vereiste behoeftedekking van 2.500 inwoners omdat de deelgemeente Dworp reeds 2 x 2.500 inwoners telde en omdat de apotheek, gelet op haar geografische ligging, bovendien een bijkomende invloedssfeer kon laten gelden in de aangrenzende dichtbebouwde deelgemeente Alseberg en de aangrenzende gemeenten Sint-Genesius-Rode en Eigenbrakel; dat verzoekster terecht kan stellen dat uit die motivering niet af te leiden valt of er wel enige afweging of toetsing is gebeurd; dat dit des te meer klemmt nu de vestigingscommissie op 27 december 1993 vastgesteld had dat de aanvraagster 3.574 inwoners claimt, welk gegeven de farmaceutisch inspecteur zeer gedetailleerd onderzoekt en verwerpt in zijn verslag van 18 maart 1994, waarop de vestigingscommissie dan op 18 augustus 1994 een ongunstig advies geeft; dat na beroep van de aanvraagster de commissie van beroep zich in 2000 ertoe beperkt, zonder nieuw verslag van de farmaceutische inspectie, om enerzijds vast te stellen dat de (deel)gemeente Dworp twee maal 2.500 inwoners telt -zie wat dat betreft het tweede middel- anderzijds dat de aanvraagster aanspraak kan maken op het door haar vooropgestelde cijfer van 3.574 inwoners in de gemeenten die zij aanwees, op grond van wat voorkomt als een loutere stijlformule: de sociale, economische, verkeerstechnische en geografische realiteit, zonder dat de gedetailleerde conclusies van de vestigingscommissie en farmaceutische inspectie ter sprake komen;

3.1.2.2. Overwegende dat het advies van de commissie van beroep weliswaar in de plaats komt van dat van de vestigingscommissie, ingevolge het devolutief karakter van het beroep dat ertegen ingesteld wordt, dat de commissie van beroep op grond van dezelfde gegevens tot een andere conclusie kan komen dan de vestigingscommissie en dat zij de door de partijen aangevoerde middelen ook niet dient te beantwoorden; dat in dezen echter, zoals vermeld, niet blijkt dat de

bevindingen van de farmaceutische inspectie en de feitelijke gegevens in het algemeen opnieuw beoordeeld werden door de commissie van beroep;

3.1.2.3. Overwegende dat waar de verwerende partijen opmerken dat het middel summier werd aangevoerd in het inleidend verzoekschrift, gesteld kan worden dat ook de motivering van de beroepscommissie summier was; dat verzoekster uit het oogpunt van de ontvankelijkheid dan ook kon volstaan met daartegen aan te voeren “dat de vergunning 3.574 inwoners toewijst aan de toekomstige officina VAN DIONANT, zijnde gewoon het cijfer opgegeven door voornoemde aanvrager zonder enige afweging of toetsing aan de werkelijkheid of aan wat ook, dit ondanks het feit dat de inspectie met bijkomende opdrachten werd belast en tot een negatief besluit kwam, welk wettelijk voorzien gegeven evenmin werd weerlegd”; dat het middel gegrond is;

3.2.1.1. Overwegende dat de NV ALSEMPHARMA in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken; dat zij daarvoor de volgende argumenten aanvoert :

“2. Het beschouwen van de deelgemeente DWORP als "gemeente"

Het blijkt dat de beslissing heel eenvoudig slaat op het feit dat DWORP 5.000 inwoners telt. DWORP is echter geen gemeente maar een deelgemeente, zodat DWORP op zichzelf niet kon beschouwd worden.

Daarbij dient aangestipt dat uit de ligging van de officina blijkt dat zij juist niet gericht is op DWORP aangezien de vestiging buiten de gemeentekom van DWORP ligt die tamelijk lager ligt en uiteindelijk gesitueerd is op de Grote Baan, zijnde een verbindingsweg zonder meer, met geen enkele commerciële aantrekkingskracht.

Daarbij ligt de baan waarop de officina zich wenst te vestigen zelf op de helling.

Richting SINT-GENESIUS-RODE zijn er praktisch geen inwoners op de hellingen die lager gelegen zijn en ook hogerop is het aantal inwoners zeer gering en in ieder geval zonder werkelijke verbindingswegen.

Overigens is de beslissing zeker aangetast door een interne contradictie : men stelt dat DWORP met zijn 5.000 inwoners een tweede officina wettigt maar - en dan nog op basis van het niet-correct geïnterpreteerde cijfermateriaal van VAN DIONANT - blijkt dat men slechts rekent op 1.021 inwoners van DWORP en de overige inwoners komen van de gemeente ALSEMBERG, SINT-

GENESIUS-RODE en EIGENBRAKEL die in geen enkele mate op de richting DWORP aangewezen zijn.

Uiteindelijk werd de officina dus toegekend met inwoners die ze met zekerheid niet zal bedienen.”;

3.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden vergunning niet werd toegekend op basis van artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 1974, met andere woorden het criterium “aantal inwoners van de gemeente” maar, op basis van de afwijkende mogelijkheid van artikel 1, § 3, a, van dat koninklijk besluit en dat zoals blijkt, ook de voorwaarden welke daarin gesteld worden vervuld zijn, wat het aantal bewoners betreft wier behoeften door de geplande apotheek gedekt zouden worden, onder meer op basis van certificaten verstrekt door de gemeente en een expert landmeter;

3.2.1.3. Overwegende dat volgens de tussenkomende partij de motivering en bespreking opgenomen in de beslissing van de commissie van beroep in een totaal andere zin wijst dan verzoekster beweert; dat op het tijdstip van de aanvraag de gemeente Beersel 21.993 inwoners telde en de deelgemeente Dworp 5.015 inwoners; dat op het tijdstip van het afleveren van de vergunning die cijfers hoger waren: Beersel 22.312 inwoners en Dworp 5.132 inwoners; dat de tussenkomende partij voorts opmerkt dat de vergunning verlenende overheid zich niet beperkt heeft tot die twee gegevens maar ook rekening hield met de geografische ligging van de geplande officina en dus met het aantal inwoners van de deelgemeente Alsemberg, en de gemeenten Sint-Genesius-Rode en Eigenbrakel, allen aangrenzend en in de onmiddellijke nabijheid liggend; dat de tussenkomende partij er op wijst dat alle gemeenten op dat punt echt in elkaar vloeien en de diverse gemeentegrenzen er samenkomen, dat het inwoneraantal gevoelig gestegen is en nog steeds stijgt, dat Dworp derhalve momenteel ruim meer dan 2 x 2.500 inwoners telt terwijl er momenteel één apotheek gevestigd is, terwijl in casu de vestiging aan de zijde van Alsemberg ligt; dat volgens de tussenkomende partij voorts in de overwegingen van de commissie van beroep niet enkel rekening gehouden wordt met de "deelgemeente Dworp", maar ook wordt verwezen naar de andere deelgemeenten van Groot-Beersel; dat zij besluit dat hieromtrent bezwaren uiten bovendien niet de

grond van de zaak raakt: de vergunningsaanvraag is niet gesteund op artikel 1, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 maar wel op artikel 1, § 3, a), dat uitdrukkelijk bepaalt : "In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan: ...";

3.2.1.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord nog aanvoert dat het advies van de commissie benadrukt dat Dworp 2 x 2.500 inwoners telt, dat daarna wel verwezen wordt naar Alseberg, Sint-Genesius-Rode en Eigenbrakel maar men enkel toetst aan de officina te Dworp aangezien men spreekt van de invloedssfeer van de gevestigde officina (enkelvoud) en geenszins van de officina's te Alseberg, Sint-Genesius-Rode en Eigenbrakel en dit des te meer wanneer men vast dient te stellen dat Annick VAN DIONANT in haar verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst en in feite ook de Belgische Staat juist deze drie gemeenten viseren; dat het volgens haar duidelijk is - en dat blijkt uit de geografische gesteltenis van Dworp zelf - dat de aanvraag VAN DIONANT om zo te zeggen niets beoogt van cliënteel in Dworp, buiten de enkele inwoners die op de helling wonen, wat trouwens ook zal blijken uit de wijziging in het vergunningsadres die intussen is aangevraagd en overigens het voorwerp uitmaakt van een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging; dat zij ten slotte stelt dat alle officina's bij de beoordeling betrokken dienen te worden;

3.2.2.1. Overwegende dat de ter zake relevante bepalingen van artikel 1, § 2, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken als volgt luiden :

“§ 2. Naargelang het bevolkingscijfer van de gemeente :

- (...)

- 7.500 tot 30.000 inwoners

- (...)

bedraagt, mag het aantal voor het publiek opengestelde apotheken niet hoger zijn dan het quotiënt van de deling van het totaal aantal inwoners door respectievelijk :

- (...)

- 2.500

- (...)

(....)

§ 3. In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan :

a) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners; (...).”;

3.2.2.2. Overwegende dat het advies van de commissie van beroep, waarnaar de bestreden beslissing verwijst en dat derhalve moet geacht worden de motieven van de bestreden beslissing te bevatten, verwijst naar artikel 1, § 3, a) van het voornoemde koninklijk besluit van 25 september 1974, volgens welk “In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan... ”; dat te dezen werd geoordeeld dat de thans bestreden vergunning verleend kon worden omdat het door de aanvraagster, in 1994, naar voren geschoven cijfer kon worden aanvaard en dat de aanvraag voldeed aan de vereiste behoeftedekking aangezien de deelgemeente Dworp reeds 2 x 2500 inwoners telde en dat de apotheek, gelet op haar geografische ligging, bovendien een bijkomende invloedssfeer kon laten gelden in de aangrenzende deelgemeente Alsemberg en de aangrenzende gemeenten Sint-Genesius-Rode en Eigenbrakel; dat het advies er nog op wijst dat de verstrekte bevolkingscijfers officieel bevestigd zijn en beantwoorden aan de sociale, economische, verkeerstechnische en geografische realiteit en op grond daarvan besluit dat de behoeften worden gedekt van meer dan 2.500 inwoners zonder afbreuk te doen aan de invloedssfeer van de gevestigde officina;

3.2.2.3. Overwegende dat de voorafgaande vaststelling van de commissie van beroep, dat de deelgemeente Dworp op grond van haar bevolkingscijfer al twee officina’s wettigt, zoals verzoekster terecht opmerkt, op zijn minst dubbelzinnig is, aangezien het de indruk wekt dat er een berekening per deelgemeente gebeurt; dat die vaststelling geen aanvaardbaar motief kan vormen omdat, volgens de gewone regeling van artikel 1, § 2, de berekening per gemeente, niet per deelgemeente gebeurt; dat indien het de bedoeling is om te zeggen dat de nieuwe apotheek een afzetgebied heeft in Dworp zelf, dan ook concreet zou moeten kunnen blijken welke

die invloedssfeer is, op welk precies deel van Dworp zij betrekking heeft; dat dit laatste niet het geval is, vooral daar de commissie louter de door de tussenkomende partij voorgelegde cijfers bijvalt en deze maar een klein gedeelte van Dworp tot haar invloedssfeer rekent; dat het middel in die mate gegrond is;

3.3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel de schending aanvoert van artikel 1, § 3 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken; dat zij het middel als volgt adstrueert :

“3. Het criterium 2.500 inwoners

Hierbij kan verzoekende partij volledig het cijfermateriaal onderschrijven dat in zake werd gebracht door partijen NV DE WEER en CREPEL (zie hoger vermelde referte) en volledigheidshalve ook aan huidig verzoekschrift wordt toegevoegd.

Zelfs om aan het aantal te komen dat de NV DE WEER en CREPEL toewijzen aan de officina VAN DIONANT, moet men van het standpunt vertrekken dat de bewoners op de hellingen de slechte wegeltjes verkiezen die in veel gevallen als het ware loodrecht op de steenweg uitgeven.

Op die steenweg moet men zich dan in de richting DWORP begeven, wat voor een groot gedeelte van de Franssprekende bevolking heel eenvoudig is uitgesloten als veronderstelling.”;

3.3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat artikel 1, § 3, a), een inhoudelijke beoordeling vereist van feitelijke gegevens, dat verzoekster een andere inschatting kan hebben van de feitelijke toestand, maar zulks de rechtmatigheid van de beslissing niet aantast; dat de tussenkomende partij antwoordt dat de Raad van State zich bij de appreciatie van de invloedssfeer van een geplande officina in toepassing van artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 niet in de plaats kan stellen van de daartoe bevoegde overheid, dat hij de genomen beslissing alleen dan op grond van een verkeerde appreciatie kan vernietigen wanneer deze kennelijk onredelijk is, dat de commissie van beroep en de bevoegde minister geen verkeerde appreciatie hebben gegeven aangezien er geen sprake is van een kennelijk onredelijke appreciatie, zodat het ingeroepen derde middel onmiddellijk moet worden verworpen, zonder dat nog verder onderzoek nodig is;

3.3.2. Overwegende dat uit de behandeling van het eerste middel is gebleken dat uit de stukken van het dossier noch uit de motivering van het advies van de commissie van beroep af te leiden valt waarop deze gesteund heeft om, in afwijking van onder meer het hiervoor onder 1.7. aangehaalde verslag van de farmaceutisch inspecteur, rekening te houden met inwoners van naburige gemeenten die “op de hellingen de slechte wegeltjes (zouden) verkiezen die in veel gevallen als het ware loodrecht op de steenweg uitgeven”; dat het derde middel ook in die mate gegrond is;

4. Over de zaak A. 99.820/IX-2701.

Overwegende dat het ontvankelijk en gegrond bevinden van de middelen in de zaak A. 111.592/IX-3093 volstaat om te besluiten tot de nietigverklaring van de bestreden rechtshandeling; dat het dan ook overbodig is om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep in de zaak A 99.820/IX-2701 te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit genomen op 5 mei 2000 door de minister van Volksgezondheid waarbij aan Annick VAN DIONANT een vergunning wordt verleend voor het openen van een voor het publiek opengestelde apotheek te Beersel (Dworp), Alsebergsesteenweg nr. 236, thans nr. 462.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op 520,59 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 248,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenentwintig november 2000 en vijf, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.